

dækkes. Der er endeligen tilføjet en Bestemmelse, hvori Communen ogsaa har erklæret sig enig, at Communen er forpligtet til i sin Tid ved Hjælp af de nye Baudanlæg ogsaa at forsyne de Staten tilhørende Grunde indenfor Boldene, som for Tiden ikke forsynes efter de nugældende Regler om Baudforsyningen.

Formanden: Ogsaa af dette Lovudkast skulle Exemplarer blive omdeelte.

Den ærede Finantsminister vil dernæst forelægge Udcast til Lov om Bederlag til de forrige Besiddere af Ufrie i de danske Besiddelser i Vestindien.

Finantsministeren: Det vil være i Grindringen, at der i det forrige Rigsdagsmøde blev indbragt et Lovforslag angaaende den samme Gjenstand, som det Lovforslag, jeg nu efter Hans Majestæts Befaling skal have den Ære at forelægge, gaaer ud paa. Det blev dengang ikke behandlet færdig, og da de imidlertid ille traadte Colonialraad have været bekræftigede med Sagens Drøftelse, saa har jeg ikke før nu seet mig istand til paany at forelægge denne Gjenstand. Colonialraadets Betænkning indløb i Slutningen af det forløbne Aar, og der var i denne Betænkning, som vil blive forelagt det høitærede Thing som Bilag til Lovforslaget, taget alle de Hensyn, som det er muligt at tage, til de fra Vestindien fremsatte Ønsker, forsaavidt angaaer Lovforslagets hele Detail og den Form, under hvilken den Understøttelse, der maatte blive bevilget, maatte findes at burde tilflyde de Bedkommende. Jeg tør gjenkalde i det høitærede Things Grindring, at Regjeringen ved i forrige Rigsdagsmøde at forelægge et lignende Lovforslag gik ud fra, at de forrige Besiddere af Ufrie i de danske vestindiske Besiddelser ikke havde noget Retskrav paa Bederlag for den Værdi, som disse Ufrie havde, inden de bleve emanciperede; det blev derimod fra Regjeringens Side fremhævet, at de havde et Retsfærdigheds og Billigheds Krav, vel ikke af samme Beskaffenhed, men dog af noget lignende Beskaffenhed som de, der ved flere tidligere Leiligheder ere blevne anerkjendte og paa en liberal Maade blevne vederlagte her i Danmark, og navnlig ogsaa ved Medvirkning

af Rigsdagen. Det var nu at vente, ogsaa ifølge de Petitioner, som i tidligere Møder ere indkomne til Rigsdagen fra Vestindien, at Colonialraadet ikke vilde være enig i Regjeringens Opfattelse af Sagen. Det høitærede Thing vil i Colonialraadets Betænkning finde, at man der paa det Bestemteste har udtalt sig for, at de øvrige Besiddere af Ufrie havde et Retskrav; ikke desto mindre er man dog ikke i sin Begjæring om dette Retskravs Fyldstgjærelse kommen til at paastaae den fulde Værdi, men man har ladet sig nøde med et mindre Beløb. Jeg har nu naturligvis, ogsaa hvad angaaer denne Deel af Colonialraadets Betænkning, fundet mig forpligtet til paany at anstille den nøiagtigste Overveelse af Sagen; men Hans Majestæts Regjering har ikke kunnet komme til noget andet Resultat med Hensyn til den retlige Beskaffenhed af det Krav, hvorom der her handles, end det tidligere udtalte, og man kan altsaa forsaavidt, hvad dette Hovedpunkt i Sagen angaaer, ikke tilraade at følge Colonialraadet. Derimod har Hans Majestæts Regjering dog troet, at der, deels af Hensyn til den bedre Udset for Monarchiets finantsele Kræfter, som nu frembyder sig i Sammenligning med den Tid, da Sagen sidst var for, og fremdeles af Hensyn til, at eet Aar er gaaet tabt, hvori de, for hvem der begjæres Bederlag, have savnet Renten af Bederlaget, var skielig Grund til, under Jagttagelse af det samme Princip, nemlig at man ikke erkjender noget Retskrav, men kun et Retsfærdigheds og Billigheds Krav, at give de dertil visse haardt trængende forrige Besiddere af Ufrie et noget større Bederlag end det, hvorpaa der oprindelig var andraget. Regjeringens Forslag i forrige Rigsdagsmøde gik ud paa, at Bederlaget gjen nemsnitlig skulde gives med 40 vestindiske Dalere pr. Hoved; isedet derfor har man ved det Forslag, som jeg nu har den Ære at forelægge, troet at burde andrage paa 50 vestindiske Dalere, dog med den Forandring i en følgende Paragraph af Lovforslaget, at Renten af de Obligationer, hvormed dette Krav for den væsentligste Deel skal dækkes, først begynde at løbe et Aar sildigere, end det var bestemt i det tidligere Lovforslag. Jeg maa i